

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/40/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2617010137
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2617010137.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Vladimíra Tencera a Mgr. Kristíny Ferenciovej, v trestnej veci obžalovaného W. D., pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry Senica proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 11.1.2018, č. k. 1T/88/2017-532, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.7.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Senica a obžalovaného W. D., nar. XX.X.XXXX, z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

Okresný súd Senica rozsudkom zo dňa 11.1.2018, č. k. 1T/88/2017-532 rozhodol, že obžalovaný W. D. sa uznáva sa za vinného, že dňa 02.12.2016 v čase o 05.55 hod. v bytovej jednotke v S. so súpisným číslom XXX v priestore garáže prechovával 1 ks zatavenej plastovej striekačky s obsahom kryštalickej látky, pričom podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava sa jedná o 34 mg metamfetamínu s efedrínom s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 39,5 % hmotnostných, obsahujúce 13 mg absolútneho metamfetamínu, pričom uvedené množstvo metamfetamínu považuje KEÚ PZ za 1 bežnú jednotlivú dávku drogy, ktorá je zaradená v zmysle zákona Národnej rady SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok a podľa odborného vyjadrenia Národnej protidrogovej jednotky Bratislava hodnota zaisteného metamfetamínu predstavuje sumu 1,02 - 1,70 €, teda neoprávnenne prechovával pre vlastnú potrebu psychotropnú látku, čím spáchal prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák.

Za to bol odsúdený podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 14 /štrnásť/ mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, a to proti všetkým jeho výrokom, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V odôvodnení odvolania uviedol, že vo vzťahu rozhodnutiu o vine obžalovaného v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní obžalovaný poprel, že by mu drogy nájdeme počas domovej prehliadky patrili, čo potvrdila aj jeho partnerka A. D.. Za týchto okolností je nejasné, o aký dôkaz súd oprel tvrdenie, že obžalovanému patrí 1 kus za tavený plastovej striekačky s obsahom 34 miligramov pervitrínu, v rozsudku to uvedené nie je. U každej z osôb pri zásahu prítomných sa našli stopy drog na rukách, dokonca aj iných než pervitín a za situácie, keď svedok W. J. v súčasnosti obvinený z drogovej trestnej činnosti, je záver súdu v tejto časti nepreskúmateľný. Obhajca poukázal i na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, z ktorých vyplýva, že súd musí svoje zistenia o vine a treste oprieť o jednoznačne zistené a preukázané fakty a nie iba o pravdepodobnosť, či domnienku. Vina obžalovaného musí byť dokázaná a to spôsobom, nevzbudzujúcim žiadne pochybnosti. V prípade

pretrvávajúcej pochybností aj po vyčerpaní všetkých potrebných a dostupných možností dokazovania o priebehu skutku sa uplatní pravidlo in dubio pro reo. Vo svojom odvolaní sa ďalej vyjadril aj k obvykle jednorazovej dávke, ktorou sa v zmysle § 135 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona rozumie dávka omamnej alebo psychotropnej látky, ktorá sa bežne (u väčšiny užívateľov) konzumuje pri jednom použití a takto vyjadruje konzumný priemer. Ak sa omamná alebo psychotropná látka v takomto dávkovaní nepredáva, je potom potrebné posúdiť, aký počet obvykle jednorazových dávok na použitie sa zaistenom materiálom nachádza, a to či už podľa kritéria obsahového množstva účinnej látky, alebo podľa celkového množstevného kritéria. Vychádzajúc zo správ Národného monitorovacieho centra pre drogy o stave drogovej problematiky na Slovensku možno vyvodiť, že za jednu dávku metamfetamínu sa považuje dávka na úrovni 100 miligramov až 200 miligramov. V danej veci bolo u žalovaného zaistené množstvo 34 miligramov metamfetamínu, čo nie je možné považovať za obvykle jednorazovú dávku na použitie. Pri posúdení tohto právneho termínu nie je možné vychádzať z toho, čo sa za jednu bežnú jednotlivú dávku drogy považuje Kriminialisticko-expertízny ústav policajného zboru, pretože ten sa k právnym otázkam vyjadrovať nesmie a napokon ani v znaleckom posudku neurčuje obvykle jednorazovú dávku na použitie v zmysle § 135 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Pre záver súdu, že 34 miligramov metamfetamínu jej 1 obvykle jednorazová dávka na použitie, chýba opora vo vykonanom dokazovaní, tento záver súdu je len domnienkou. Ide o tak malé množstvo, že je ťažko si predstaviť aj manipuláciu s ním, pravdepodobne išlo o zvyškové množstvo, nájdené na stenách striekačky. Súd v tejto časti nevysvetlil akými právnymi úvahami sa spravoval, na základe čoho urobil takýto záver a neoprel svoje zistenia o dôkazy získané procesným spôsobom. Obhajca sa vyjadril aj k zákonnosti dôkazov, pričom uviedol, že je nevyhnutné preskúmať zákonnosť zabezpečenia dôkazov proti obžalovanému, najmä zistiť, či bol obžalovaný odpočúvaný alebo nie pred začatím trestného konania. Toto zistenie ma imanentný význam pre posúdenie zákonnosti celého dokazovania v tejto veci. Okrem toho každý má právo, podľa ustálenej judikatúry, dozvedieť sa, či bol odpočúvaný a toto právo nemožno uprieť nikomu, nielen obžalovanému. Bez takéhoto zistenia nie je možné vo veci rozhodnúť zákonným spôsobom, bez porušenia práva obžalovaného na obhajobu. Obhajca sa vyjadril aj k odvolaniu prokurátora proti napadnutému rozsudku a v tejto súvislosti uviedol, že je potrebné poukazovať na stabilizovanú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej neoddeliteľnou súčasťou princípov právneho štátu, zaručeného podľa článku 1 Ústavy Slovenskej republiky, je aj princíp právnej istoty, ktorý spočíva okrem iného v tom, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď. Prokurátor opiera svoje odvolanie v zásade iba o výpoveď svedka T. C., čo nemožno prijať, takýto záver by bol aj v rozpore s judikatúrou. Výpoveď tohto svedka v súlade s vykonaným dokazovaním nie je možné ani podľa obžalovaného považovať za vierohodnú. Na záver obhajoba navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu 1. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odvolanie podal i prokurátor a to proti výrokom o vine a treste. V odôvodnení podaného odvolania prokurátor uvádza, že obžalovaného z distribuovania jednoznačne usvedčuje svedok T. C., ktorý rovnako ako v prípravnom konaní uviedol, že kupoval od W. D. drogy, u obžalovaného si bol drogu kúpiť päťkrát nevedel presne uviesť, vakom časovom odstupe (čo je však celkom bežné vzhľadom na časový odstup výsluchu od spáchania skutku). O tom, že obžalovaný predáva drogy sa do počul, z čoho je zrejmé, že obžalovaný musel predávať drogy i iným osobám (inak by sa to nemal od koho do počuť). Svedok opísal spôsob kontaktu s obžalovaným a ako došlo k odovzdaniu pervitínu. T. C. vysvetlil aj nezrovnalosť ohľadom dátumu, pričom konkrétne uviedol, že posledný nákup drogy bol tie dva-tri dni dozadu, vyšetrovateľ mu povedal dátum a on uviedol, že áno. Možno sa v tom mesiaci pomýlil, presne si to už nepamätá, no kupoval od obžalovaného tak, ako uviedol, pričom predtým, teda v prípravnom konaní, tiež hovoril, že kupoval päťkrát. Svedok bol taktiež podrobený znaleckému skúmaniu, pričom zo záverov znaleckého posudku a výpovede znalkyne Mgr. Jolany Múdrej na hlavnom pojednávaní vyplýva, že svedok T. C. má predpoklad vypovedať pravdivo a v súlade s objektívnou realitou. Podľa znalkyne u neho nevzniká pochybnosť, že sa popisovaná udalosť mohla stať tak ako ju svedok popisuje, keďže s odstupom času sa jeho výpovede v kľúčových udalostiach zhodujú. Kľúčové udalosti si svedok pamätá, sú len mierne nepresnosti, ktoré vyplývajú z toho, že si svedok nepamätá všetky detaily. Znalkyňa túto skutočnosť zdôvodnila tým, že svedok v stresovej situácii reaguje emočne, čo sa môže prejavovať zníženou koncentráciou pozornosti, teda viesť k miernym nepresnostiam vo výpovedi. Nejde o vedomú snahu zo strany svedka. Znalkyňa u neho nezistila sklony ku konfabuláciám a fabuláciám. Znalkyňa sa vyjadrila i k vzniku časových nepresností. Vzhľadom na výpoveď znalkyne bolo plne opodstatnené výpoveď svedka T. C. vyhodnotiť ako vierohodnú v tých najdôležitejších skutočnostiach, a to, že obžalovaný tomuto svedkovi predával pervitín, a nie v nejakej presne neustálenej minulosti ako chcel naznačiť súd, ale v krátkom časovom predstihu pred vykonaním domovej prehliadky. K drogám,

ktoré boli nájdené a zaistené počas domovej prehliadky v spoločenskej miestnosti a v kuchyni, súd dospel k záveru, že nie je možné ustáliť, komu patrili, keďže viaceré prítomné osoby mali stery z rúk pozitívne na prítomnosť drogy. Zároveň poukázal na skutočnosť, že obžalovaný v čase zásahu polície ani nebol prítomný v spoločenskej miestnosti, ktorá je prepojená s kuchyňou. V tejto súvislosti prokurátor uvádza, že v priestoroch kuchyne bola droga zaistená na kuchynskej doske, išlo o rozsypanú bielu kryštalickú látku. Pripomína, že na priesvitnej plastovej striekačke s modrým piestom zaistená v kuchyni v kuchynskom drese bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu. Z tohto je zrejmé, že v kuchyni došlo k manipulácii s drogou, ktorej množstvo jednoznačne nasvedčuje, že bola určená na distribúciu. Na veciach zaistených po celom prenajatom dome obžalovaného (v kuchyni, v spoločenskej miestnosti, v kúpeľni, v garáži) bola zistená prítomnosť metamfetamínu. Už z toho je nepochybné, že v celom dome užívanom obžalovaným dochádzalo k manipulácii s drogami, a to aj na miestach, kde sa cudzie osoby nemali možnosť dostať (lekárnička v kúpeľni). V kontexte s výpoveďou T. C., ktorý ako osobu, ktorá mu predávala označil obžalovaného, a nie W. J., T. D., Q. K. alebo A. D., je zrejmé, že zaistené drogy patrí obžalovanému, ktorý ich okrem vlastného konzumu používal i na distribúciu prinajmenej T. C.. Túto skutočnosť podporuje i trestná minulosť obžalovaného, ktorý bol za obdobný čin v minulosti odsúdený (rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 1T/145/2010 zo dňa 27.01.2014). Vzhľadom k tomu malo byť konanie obž. W. D. posúdené ako obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a uložený primeraný trest podľa tohto ustanovenia Trestného zákona.

Vzhľadom k tomu prokurátor navrhol, aby Krajský súd Trnava v konaní o odvolaní podľa § 321 odsek 1 písmeno b), d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Senica a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol tak, že obž. W. D. uzná za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe (s vypustením konkrétnych miest pôvodu dílerov a miest distribúcie) a uloží mu nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby upravenej podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia ako i ochranný dohľad.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podali obžalovaný a prokurátor ako oprávnené osoby, v zákonnej lehote a proti výrokom o vine a treste, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutých výrokov, v tomto odvolací súd nezistil žiadne pochybenia ani nezákonnosti a žiaden z odvolateľov chyby konania napadnutému rozsudku nevytýkal.

Napadnutý rozsudok je v poradí druhým rozsudkom v trestnej veci obžalovaného W. D.. V poradí prvý rozsudok Okresného súdu Senica zo dňa 26. 6. 2017 bol zrušený uznesením tunajšieho súdu zo dňa 12. 10. 2017, číslo konania 5To/93/2017 - 440. V tomto uznesení tunajší súd vytkol prvostupňovému súdu spôsob hodnotenia dôkazov, ktoré vykonal na hlavnom pojednávaní, kvalitu odôvodnenia napadnutého rozsudku a zároveň nariadil doplniť dokazovanie vypočutím svedkov. Po zrušení napadnutého rozsudku a vrátení veci okresný súd doplnil dokazovanie v rozsahu, v ktorom mu to určil odvolací súd a vykonané dôkazy správnym a zákonným spôsobom vyhodnotil. Samotné odôvodnenie napadnutého rozsudku je v plnom rozsahu preskúmateľné, keď prvostupňový súd zrozumiteľne uviedol úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov, ako aj závery, ku ktorým dospel.

K odvolaniu obžalovaného

Vina obžalovaného z toho, že neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu psychotropnú látku - 34 miligramov metamfetamínu vyplynula z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Tak ako to uviedol prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, obžalovaný v priebehu súdneho konania priznal, že uvedená psychotropná látka, nájdená pri domovej prehliadke v garáži domu slúžila pre jeho vlastnú potrebu, pričom toto jeho vyjadrenie, uvedené v jeho odvolaní, korešponduje s ďalšími zisteniami a to, že obžalovaný bol v čase vykonania domovej prehliadky užívateľom pervitínu, ktorý si pre vlastnú potrebu zadovážoval a ďalej s tým, že na jeho ruke sa našla prítomnosť stôp metamfetamínu. Uvedené skutočnosti potom viedli prvostupňový súd k správnej závere, že obžalovaný sa dopustil spáchania skutku, ktorý je uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Tento skutok potom správne kvalifikoval ako prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona. Odvolací súd tak nesúhlasí s tvrdením obhajoby, že vina obžalovaného zo spáchania tohto skutku nebola jednoznačne preukázaná. Pokiaľ obhajoba namieta, že množstvo zaistenej psychotropnej látky nemožno právne posúdiť ako jednu obvykle jednorazovú dávku na použitie v zmysle § 135 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona, odvolací súd poukazuje na ustálenú súdnu prax, z ktorej vyplýva, že vo vzťahu k omamným a psychotropným látkam platí princíp takzvanej nulovej tolerancie.

Prechovávanie omamnej látky alebo psychotropnej látky (§ 2 ods. 1 alebo 2 zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov) - ďalej len "droga", nie je na účel aplikácie § 171 ods. 1 a § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona limitované minimálnym množstvom. Prechovávanie drogy v množstve síce obvyklým spôsobom aplikovateľnom, avšak menšom, než z hmotnostného hľadiska zodpovedá obvykle jednorazovej dávke, je trestným činom, pokiaľ je droga vzhľadom na množstvo účinnej látky obsiahnutej v celkovom množstve zaisteného materiálu spôsobilá nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie (§ 130 ods. 5 Trestného zákona) - uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. apríla 2017, sp. zn. 2 Tdo 53/2016.

Ak bolo teda preukázané, že uvedené množstvo látky bolo schopné ovplyvniť psychiku človeka, dopustil sa obžalovaný jej prechovávaním pre vlastnú potrebu spáchania vyššie uvedeného prečinu podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona.

K ďalšej odvolacej námietke obžalovaného, ktorá sa týka zákonnosti dôkazov, konkrétne zistenia, či obžalovaný bol pred začatím trestného stíhania odpočúvaný alebo nie, k tomuto sa vyjadril odvolací súd už vo svojom skoršom vyššie citovanom uznesení zo dňa 12. 10. 2017, konkrétne na strane 10 a 11, pričom na túto časť odôvodnenie svojho rozhodnutia odvolací súd bez potreby jeho opakovania odkazuje.

Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia a závery, považuje odvolací súd odvolanie obžalovaného v celom rozsahu za nedôvodné.

K odvolaniu prokurátora

Podstata odvolania prokurátora spočíva v tom, že namieta nesprávne zhodnotenie vykonaného dokazovania, najmä zhodnotenie výpovede svedka T. C., ktorého výpoveď považuje prokurátor za vierohodnou a na základe nej je možné usvedčiť obžalovaného zo spáchania skutku tak, ako ho vymedzil prokurátor v obžalobe. Okresný súd sa podrobne zaoberal hodnotením výpovede tohto svedka a podľa názoru odvolacieho súdu správne zohľadnil všetky okolnosti, ktoré majú význam pre posúdenie vierohodnosti tohto svedka. V príslušnej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku, konkrétne na strane 14, jasným a zrozumiteľným spôsobom uviedol, ako sa vysporiadal s výpoveďou tohto svedka. Hodnotenie svedeckej výpovede považuje odvolací súd za správne, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a preto na tomto mieste na príslušnú časť odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia odkazuje, bez

potreby jeho opakovania. Je potrebné zdôrazniť, že pokiaľ sa má rozhodnutie o vine opierať o jeden rozhodujúci dôkaz (ktorým výpoveď uvedeného svedka v tomto prípade rozhodne je) musí ísť o dôkaz, z ktorého boli skutočnosti zistené bez rozumných pochybností. Vzhľadom na všetky okolnosti, ktoré v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol prvostupňový súd, tak tomu v tomto prípade nebolo. Výpoveď svedka nepodporuje žiaden iný dôkaz a je preto potrebné vo vzťahu ku skutkovej okolnosti, ktorá mala spočívať v tom, že obžalovaný mal menovanému svedkovi opakovane predať drogu (pervitín), uplatniť zásadu in dubio pro reo.

Odvolací súd nesúhlasí s názorom prokurátora, podľa ktorého má vyplývať zo zistenia, že v kuchyni došlo k manipulácii s drogou (510 mg metamfetamínu s prímiesou), záver, že droga bola jednoznačne určená na distribúciu. Ide iba o predpoklad, aj keď logický, no nie o bezpečne preukázanú skutočnosť. Skutočnosť, že v celom dome užívanom obžalovaným dochádzalo k manipulácii s drogami tiež nepreukazuje, že obžalovaný sa dopustil spáchania skutku, ktorý mu prokurátor kladie za vinu. Podľa vyjadrení samotného obžalovaného tento bol užívateľom psychotropných látok a je teda logické, že s týmito látkami v dome, v ktorom býval manipuloval. Rovnako nie je možné z trestnej minulosti obžalovaného (ktorý bol odsúdený za drogovú trestnú činnosť) vyvodiť záver, že i v tomto prípade sa dopustil spáchania drogovej trestnej činnosti.

Odvolací súd preto považuje aj odvolanie prokurátora v celom rozsahu za nedôvodné.

Zhodnotením z vyššie uvedených skutočností teda dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie obžalovaného, ako i prokurátora sú nedôvodné a preto ich zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.